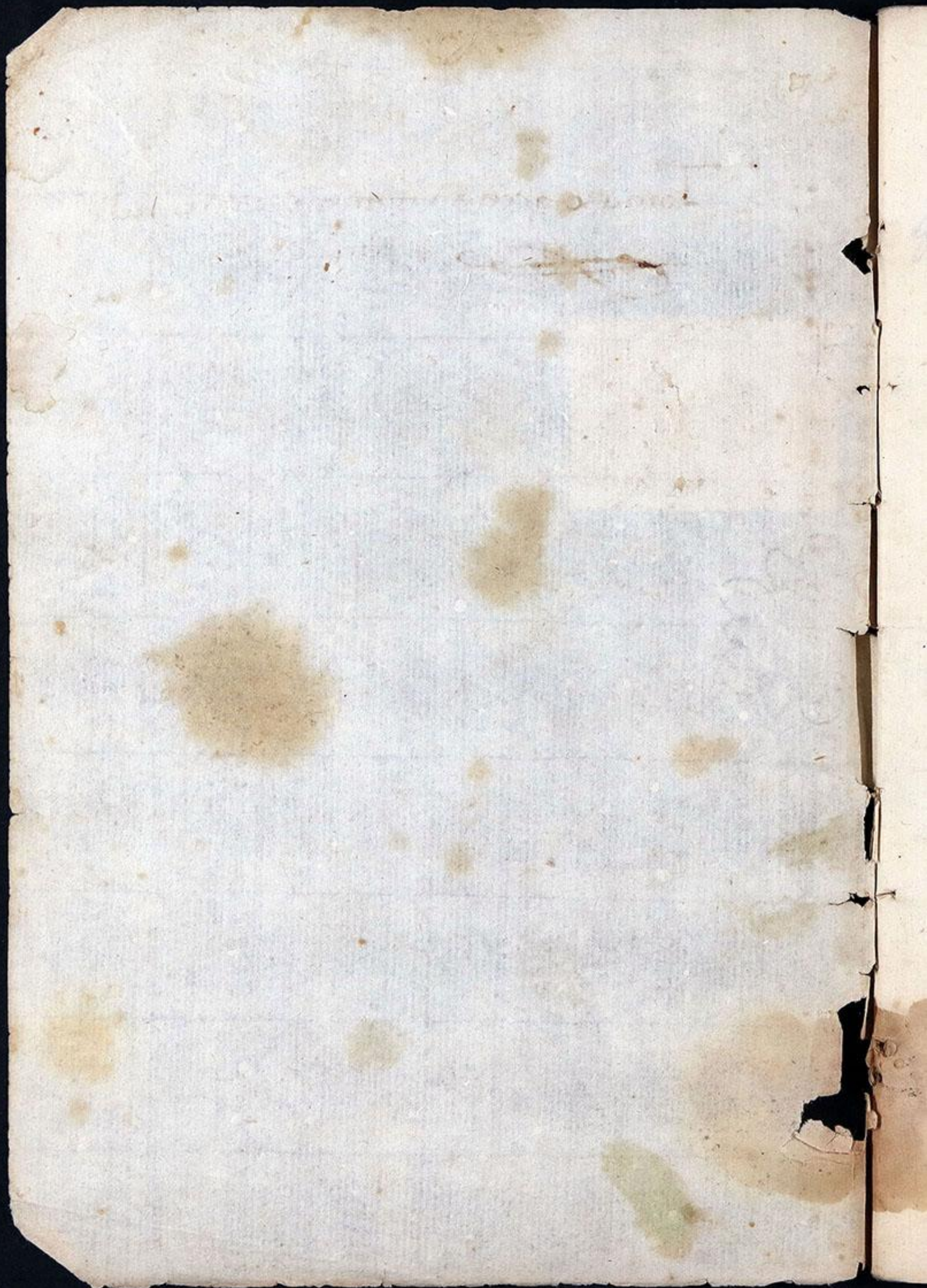

Tomaso orca in mercatuccio adi
4 luglio 1773

De Conceptione B. M. Virginis.

Quoniam Diva tuas mortali carmine laudes
Ingrédiam, quas cælestes cælestibus omnes
Vix audent tentare Chori? nec mole gravantur
Corporea, atq: tuos coram mirantur honores.
Ipse, mihi quædæ animum tua virida Imago
Impulit, atq: aciem te contra tollere tendo,
Obmor, et nimia persunder luce, nec absery
Ferre tui valeo radios aut spicula vultus.
Nam tu solum velut Divinum corpus amicta
In cæli Regina caput redimitta coronæ
Sideris: tibi sub pedibus micat aurea sphaera,
Igneaq: astra premis subterlabentia mundi.
Mente olim Pater omnipotens se legerat alta
(Nondum mundus erat) multis de milibus uram,
Quæ cæli Regem pareret enixa sub auræ.
Atq: ideo postquam Divino fœdere rupto
Primus in orbe parens hominum se perdidit ipse
Seq: Iunq: genus veniens corrupit in ævum,
Sola male exorta es, veteriq: impericia noxæ.

Seu tua te genetrix intactam, et prorsus avitæ
Secretam maculæ gravis concepit in alvo,
Seu simul atq: utero concreta es, Cyclicum Rex
Communem exemit labem, juransq: reliquit,
Ne huius exoniis pura dilapsus ab æthra
Parte olim fetus foret ingincens ab ulla,
Nec priscam traheret materno a sanguine labem,
Seq: dehinc crescent procul omni innoxia culpa
Sanctam, incorruptam servasti prorsus amico
Iuta Deo. Hæc veluti latius nitidissima campis
Virga oritur, primosq: novo dant vertice flores
In Regum fortunatos traducitur hortos;
Continuo sedes liquisti parvula avitæ
Templi adijctis oblata Parentum debita vestis,
Sancta ubi priscorum vatum monumenta revolvens
Sensisti superum Regem hæc vocibus olim
Promissum terris mortali matre oriturum.
Tâm cum letitia, dulciq: cupidine pectus
Capta Deum casta verbaq: mente propinquum,
Et venerans matri ferte pia dona parabas,
Si fors o vestris ea sortis contingeret oris,

Si vestro concessa forent ea murena gesto
Nescia venturi nondum tua gaudia cerni,
Nondum, Nymphe, nos pergenti, pectore lenore.
Iam Iam nulla mora adveniet demissus ab alto
Nuncius; ille tua quam levis vocibus aures
Mulcebit: quanto implebit precordia amore
Pennipotent. Tu celsissimum acceptissima Regi
Plena deo, nuntius, felix magis omnibus illa est.
Pare mebi: humanum, Virgo, obliviscere morem;
Concipe divinos haustus, Regi: inferre cesso.
Non aliam porro manet huius gloria parthi.
Tu verum Auctorem parthi ignara virili;
Concipies, gravi etherea divinitus aura,
Sed et: virgineum servabis, festa pudorem
Velut uti long impenevabile restitit imbi,
Cetera cum madant gravibus circum humida nimbi.
Tua porta clausa eternum: superum ipse per illam
Ingreditur Dector, nec claustra immoda resignat.
Tu rubus ille oculi, flama crepitante cremari
Vires, at illesse manere in spiritus ponde:
Hinc etiam pueni, media in fornace perierit

Ignis, et innocue lambebant corpora flammæ.
Hæc te monstra petunt unam, hæc miracula tangunt,
Promissi nec sera fides: simul ecce repente
Cum tonitru medium veluti discedere cælum
Vidisti, simul auricoma circumdata rubre
Sensisti præsens in te descendere Numen
De super afflati leviter spirantibus auris.
Qui tibi hunc sensus! qui, virgo, in pectore molis!
(Vedo, equidem tibi cor dulci flagrabat amori,
Et sensibus istis ardebat nare medullis.)

Pulchra es, Amica mea, formidabilis
ut castrorum acies ordinata.

Ponite jam cytharas pueri, jam ponite plectra,
Vocales inflatæ tubas, perclaramque Sponsem
Facta meæ, et magnos mecum celebrate triumphos.
Non etenim puro dumtaxat lilia lacte
Spongia refert mediæ inter candentia spinæ,
Aut pellucidulo veluti pede pretereuntem fons,
Hostibus aut syriis late qui fundat odore,
Est mea Nympha: sacra gaudet sub imagine summi
Vincere nec tantum fragrantia aromata odore:
Sed fortis, fidensque animæ bella hominibus bella
Sustinuit quondam constanti pectore et auxis
Offera Tartarei repulit cum prælia Regis
Tecta adamantæo clipeo et æthereis armis.
Ille etenim tacito secum sub corde volutans
Quod vox cæca Dei misero portenderat olim,
Cum facie assumpta vasis serpentis et aspe

Impulerat primos iussis non stare Parentes
Hæc jam tempus cum prisca fortior Ora
Femina, et Hæcorum laudes prægrega malignum
Contereret caput et premeret pede colla superbo.
Hæc inquam, secum reputans, hostemq; potentem
Adventare videns ingens percitus ira
Sanguineo ore ululans; furib; exercitus atris
Effudit tales funibundo e pectore voces.
Ille igitur, summum qui bello incessare Regem,
Et solio perulissa suo, si fata fuligant,
(Fata sed haud fulerint) potius totiusq; rebus,
Miliq; aligerum ducor mecum agmina trahi
Atq; hominum patrem ista cum stirpe subactum
Imposito dare colla iugo captiva coegi.
Ille re, inquam, ne re imbellis. nunc femina vincet?
Non ita: per Juperum sedes, per sidera iuro,
Quæ mihi, quid memero infelix! vi rapta fuerit,
Si magis crudelis pene, crudele perendum
Supplicium, magis ima parent cæca antro tenenda.
His super accensus dictis, et corda veneno
Impia suffusus tenebrosæ immantia sedis

Undiq: monstra vocat, horrendaq: excitat ore.

Iam cedunt rapidi, quod non Aquilonibus acta
Nubila denique caelo, vel mora lucentes

Equorij unda ciet fluctus, cum gurgite ab imo
Oritur pontus, verga punit ethy aera.

Heu Heu quae facies, quam dira horrendaq: monstra!

Ac reuti Accipitres oculis, vestroq: stumbarum

Expectant auras celsi de vertice Montis,

Aut fera turba sanum Emmonij in vallibus Aprum,

quem nondum latebris immanibus erumpentem

Ore vorant cupido, sequitq: latratus in auras,

Sic nunc Tarsareii fratres visu horrenda spectra

Unguibus armata, et cethum spirantia vultu

Exilium, certamq: oculis clademq: ruinamq:

Expectant, primos donec ferat obvia gregis.

Heu mihi quid faciet? qui se litabitur una

Est contra intentos hostes, atq: arma Puella?

At Pater omnipotens, unum quem Tarsareii cogens

Eximit, et isto Repidam in nomine patet.

Tu qui Chaldaeos iudicii parere flammam

jussisti quondam pueri, sequitq: fœnes.

Nature obliuio, Danieli lambere vestes,
Hanc pariter defende tuam; Stigiussq. Iuvannu
dextera quid possit nunc sentiat Impossentis
Iurgu, et inferna vichu se condit in umbras.
Vix ea; cum superum liquens pater optimus arces
se adiunxit comitem latens, et tutatus cunctis est.
qualis Jessen processit Pastor in hostem
Immanem, et tota fatali verbera pundo
Precipitem immensa deiecit mole Gigantem,
qualis et Assyrii subiciunt tentoria Regis
Magna audens Iudith, caput a cervice revulsum
obtruncat, Thrity: neque deniq. catenis
jam jam constrictos Populos; sic clara virago
Una preta Deo divos processit in hostes.
Vix ista apparuit radicans lumine et ore
Duc repente retro cuncti cedere, citiq.
Terza dedere sese, tenues pars fugit in auras
Partiq. tremens ira Barathro se condit in imo;
Sicilicet una aciem peditegg. equitegg. referre,
Armas: et instructas visa est cuncto ordine classes.
Omni bus atq. suis audaciter obstantem

5

Fortiter arreptum Regem cervice rupta
Ter pedibus perculat oram, pontemq. minacem
Infringit. Plaudit illi, plausere Beate
Mentes. Inpremit aut archi regnator, et alta
Homini late reboant ululatus anthra.

Regia *incerti*

*Dominata domine ex omnibus arboribus
elegisti tibi vineam unicam.*

*Arboribus densis, hisque: horrenda receperunt
solitur implexis, aspera sylva rubis;
Sol pater aversus: faciem, curvum: volantes,
Nec rubra ingratis lampade vellet humum,
Sed circumvolitant nigrantis incubat alii
Invisum tenebris nox adpressa caput.
Serrat atroci adijum vultu mors patida, et alii
Horror in accessas incubat ante domos.
Hanc rabido certant bacchantes impete venti,
Iratos: furas, lapsa procella polo,
Fulminas: et grando, et violentus turbini, atque
Cestatem adnixi, viribus enervare;
Crebra ferit ramorum: venter pice nigrior imber
Disijcit: horripio murmure sylva premit.*

6
Altamen in medio firmis radicibus herens
Vitis pampineas soluit ad astra comas,
Non illam Boreas, non illam diruit Styx,
Omnipotens vigili servat ab hoste manus.
Iam video cultor Engadi errare per agros,
Picta ubi perpetuo vere venidet humus,
Amident placida fulgentia sidera luce,
Vinq: liberi diem molibus inveniunt
Purpure unaq: manu quatens Titonia pectus
Ambrosio fonde sedula rore rigat,
quem patulis laurit vitis ignota conymbris,
Seminaq: uti summi rois micat in foliis.
Purior argento, et pellucidula cristallo
Illius oculos irrigat unda pedes.
Nunc Zephyrus tremulis ludens insibilat alis,
Nunc mulcens sacris accubat in foliis,
Nubilag: atra pigan, nixida ut lampade firmat,
Igeliidag: cadens aluit imber aqua.
Vitis io, nam quo celi te munere dicam
Incolumem aeterno fonde, honore regi?

At nosce, ille tibi divina pernix arte
Æthereo cretus semine cultor adest,
Scilicet is quem vasta tremunt Æta, plexaq: subter
Nubila adorant; oscula dant pedibus,
quem rapido ventorum animum venerantur, et albe
Sublatum pennis per sua regna vehunt.
Is cohibet Borcamq: tuem, nimborq: minaces
Arret, et intentas in tua damna peras.
Cultor adest; is te proq: cunctis diligit unam,
Is servat carum te sibi delictum;
Scilicet ut placida possit requiescere in umbra
Dilectiq: caput pondibus ingreditur.
Is tibi cunctis iniecit semina flammæ,
Permeat hinc venas spiritus ille tuas.
Olli tu viridi assurgis de palmite læta,
Et folia inscriptum singula nomen habent.
Stant circum violæ, mollisq: e capite labris
Halat purpureis semidaperta rosa.
Non tamen hinc suavis hauris bona vitæ odore,
Suavior e proprio spiritus manat odor.

7

Illius afflatu, terræ pavor hominū angui,
Angui, qui posuit, proh dolor! inficere
Sylvarum decus, et sebro corrumpere Læbo
Conversit dentes in sua membra suos.
Centenarius: immare caput relictum in orbem
Tartareos repetit, qui vomuere, lacus.
Vixit eo, tu spes hominum, tu certa medella es.
Pondet ab hoc uno palmitis nostra salus.
Tallor? an incipiunt sacri surgere vacani?
Iam restant fructus per sua colla novi.
O mecum optator, mortales, tangite fructus
Mortales, proh qui defluet inde liquor!
Ille sacer maculas hominum liquor estet omnes,
At ergo et maculas estet ille meas.

Versio Latina ex Homero
Illiados 20 — Melchior Cyambs.

Tum Divum, atq: hominum perterritore tonitru Rex
Dat signum super, et lati man; arbiter intra
Tellurem immergam ab radicibus, asperaq: quat
Alta juga, irnigque multi; jam fontibus Idq:
Intemere repente undantia curba cacumina,
Intemere repente pedes, puppesq: Pelagum
Urbsq: Phrygum, stupet Inferni rex Iovis, Atq:
Iovis excelsus throno cetera horripa altum
Vore boary, sibi ne ingenti dirumpat hyale
Tellurem sevo quatens ista vasta mideri
Neptunus, pateantq: oculi; hominum: deumq:
Pallida, squalida lecta, ipsi; lecta comida Divi.

Traduzione.

8
Giudem.

Degli uomini trattando, e degli Dei
Orribilmente il gran Padre tuono
Dall' alto, sotto poi Nettuno scosse
La Terra immensa, e i gioghi dei Monti.
Sia d' Ida al suo crollar ricca di fonti
Tutti i picci traballavano e le cime,
La Trojana città le Navi Achee.
Venne rotto il Regnator dei Monti
Pluto, e stanciato rapido dal Trono
Sbrigolito gridando, che Nettuno
Crolla-Terra non gli spaccasse sopra
Il sudto, e apparir fece agli immortali
E ai mortali l'orrendo, e ruginoso,
E dagli stessi dei temuto albergo.

Sopra l'eccidio di Lisbona -

Cesarelli.

Di turbini, meteore, e di spavento,
D'oscurissima pioggia, e di terrore
S'opaca il cielo, e se n'oscura il Sole.
Frangono l'onda del Tago, ed urta il mare,
Che rapido tonante al lido corre.
Pregna la terra dei vapori e verti
Con impeto ramanda orridi fuochi;
Strepita rumoreggia, e inquieta strida
Cupo suon di fracasso, e Pluto istesso
Col suo Tridente a ruinar la terra
Zenta e procura disdegnato e folle.
Il popolo confuso ed ondeggante
Timido sbigottito e mezzo morto
Palpita si confonde, e s'argomenta
Trovar riparo a sì vicini danni.
Lisbona intanto or giù ne trabocca

9
In toruose voragini profonde.

Al suo crollare intonavono i fidi,

E torregianti traballaro i Monti:

Le Rapi più rimotte, i Fiumi, e i Mari:

La terra ingoja, e più non resta segno

Della superba magnifica Cittade,

Ma sol di lamentevole ruina.

S'attrista 'l Passaggier ringocchia ed'ange,

Che in precipizio tal ruina spistona,

E per danno comun aperte infidi

Al Pirati del Mar porre sicuri.

Brutus se gladio transfixurus.

Be Svecio - - Aut- Andree Alciati.

Cesarco postquam superatus milite vidit

lividi undantem sanguine Pharsaliam,

jam jam strichurus nudata in pectora ferrum

Audaci hos Brutus protulit ore sonos:

quam bene pro Patria moverer, nisi, vindice nullo,

Mecum etiam infelix concideret Patria -

Dido in anulo.

Michaelis Tarchamotz Marulli.

Tu qui me, caryq: meos in imagine parva
Aspicis, et digito iustia fata referis,
Vera hec effigies, rex vera est, horresc. Hic;
Sed non vera necq: causa pudendy amor.
Eneay etenim nunquam mihi vixit, et inops
Integra servavi debita iura Tori,
quem ne conjugio Lybici videtur Tyvanni
logerer, hac cecidi solite uya manu.
Iuvenda cur in me stimulasti Musa Maronem
Fingeret ut nostrę damna pudicitę?
Vos magis Historici lectores credite de me
quam qui furta Deum, concubitusq: carunt.

De Francisco Galliarum Rege.

Theodori Rege: Vezelęj.

Vidimus seu fratres in mutua bella paratos
Vidimus accensas Martij ubiq: faces;
Nunc tamen, o superi, placidi; allabimus alijs
Aurca perpetuę pax habitura dies.

li. Quij porro tanti tibi Gallia munerij author?²
Gallia quo tandem vindice facta tua ej?²
Sicilicet hic superum favor est, hec munera Divum,
Non sunt hec cæsi munera Roma tamen:
quippe etiam partem doni sibi vindicat hujus
Et Rex, et Regij patris uterq: sui.
Roma igitur Patrie Patres numeraverit olim
Nos Patrie Patres et numeremus Romam.

Tomulus Joannis Galeacii Vicecomitis
primi Ducis Mediolani.

Andree Alciati-

Pro Tomulo pone Italiam, pone arma, Ducisq;
Et mare quod geminos mugit ad usq: sinus.
Adde hic barbariem conantem irrumpere frustra,
Et mercede emptas in fera bella manus.
Arguiger ast summo sistens in culmine dicat,
Quij parvi magnam me super imposuit?

In Savorinianum et Sthorvudum

Jeronymi Amalthei.

Cum gemini juvenes, peperit quos Julia bellus,
Ambo pares animis, invicti viribus ambo
Effoderent nudum per mutua vulnera pectus,
Vidit, et ex alto veniens Pax aurea cesso
Sanguine vorantes pugnantibus exhibuit enses,
Atq: hac ambiguum certamen voce diremit:
Este pares in amore, pares velut estis in armis.

Quidam quas lamentatur calamitates.

Inerti.

Incepi lacrumans, lacrumans nunc finio vitam,
Vitam perpetuis largifluam lacrumis.
Oheu stirps hominum lacrumabili grumosa!
Et per humum distracta, et solvenda in humum.

Massanija Sophonista.

Celii Salsagnini.

Quod nullam prima scripsi tibi fronte salutem,
Hoc primum duri carminis omen habes.
Ipsa quidem solitum morem servare volebam,
Sed mihi scribenti non erat illa salus.
Quod licet, o conjux (utinam mihi plura liceret)
Do tibi ne longum sit cupienda salus;
Et cum felicem requeram te redde, certe
vindicta infelix non potes esse diu.
Hac servare fidem tantum mihi parte relicta est,
Cetera cum nobis iuncta fata regent;
Nec cecidisse mihi genialis pacta putabo,
Neve datam credas me violare fidem.
O sicut memini manet, et mihi mente manebit
Posset ita ex anima tua manere fides.
Si mihi pro voto fortunam fingere deus
Consiliumque mihi non aliunde petam.....
Sublimis, longeque viri petitor, aegis
Inter Echidnae conspicienda rotas
Ite, partem mecum ductura triumphum
Nuper ab incauto praeda relicta vivo.
Captivumque mea sive hac parte Scythiacam
Quod solita major condicione foret,

Tutior et multo rerum tutela mearum,
Nec rursus hostili diripienda manu.
Deniq: quicquid amans iuravi victor amanti
Ex nulla nocet parte cavere fide.
Stat mihi adhuc animo presens tua flebilis imago
Obvia cum primo limine facta mihi es.
Mdebant lacrimae decui, et vox egro movebat,
Et scissae vestes, et sine onere comae.
Quid dicam cum tu iugulor mihi pectus aperit
In iugulum dixi, quem pectus erige pecti.
Illum ego ne iugulum, mea tu, mea vita, perirem,
Quippe meum sanguis non hinc inde fluat.
Quid flet, quid miseros, dixi, coniungis aethos?
Nullus ab hoc propterea imminet erige meum.
Nostra eris, et fidei tibi sit mea dextra pignus,
In modo sollicitos pectore pone meum.
Non tu vincula manus Capitolia celsa videbis,
Nec tibi ferili pensa trahenda manu.
Et modo quae mansit posthac fortuna manebit,
Et quod viv fuerat hoc tibi semper ero.
Neve aliquod possit promissa vesdvere fatum,
Iuncta meo vive, et moriere foro.

Annuit his partim Verus, et partim irrita fecit

Non vive, neque sed moriura toro.

Cumq: ne requerunt vite servato labori

Nec vix invigilant proditionis agor,

Non equidem seipso mecum perire recepto,

Sed nec victices experire manus.

Dice propinabit istem, cratera minister

Atq: appertori pocula sacra jovi.

Hec tibi connubii certissima munera juro,

Hac diti numerus accumulamus ore.

Stibe, et auspicijs calicem felicibus lauri,

Degeneres animos non timor ullus agat.

Hoc virginitatis votum est, hoc suadet flammiscar,

Hoc tibi Parvulus gloria gentis opus.

Summe age, nec quisquam generosus reverat ausus.

Nec reformida nomen inane necis.

Res brevis, et facili mortem constanter adire

Sed brevis hec longi causa decori erit.

Non poterunt hostes ipsi non facta probare

Injexerunt animos deteriore mare.

quales deinde viros, quantosq. in bella putabant
pudeat hec quando fortia molle genus?
Romam etiam fama hec celebri penetrabit, eritq.
Matribus Iliadum nomen in ore tuum.
Nescio quas multum celebrant Heroidas ille.
His reor accedet mox Sophonisba comes,
Canag: cum Cirtham post secula venerit hospes
Hic Ilium dicet quanta Puella fuit.....

In Diomedis Equos. Incesti. - 16.

.....summinibus torvisque capita alta levabant
Thracas populi, grandes, humano sanguine passis,
Et capita et pedes pendere extra ora laceratos,
(necare contractis genibus, crinesq. cruentos
vidisses, sanis a mentis per lata fluente
Pectora sub gravibus contrita cadavera malis
Fractaq. sub duris crepitabant dentibus ossa.....

Caparion ego sum, quem virum maxime amavit.

Similes, simulacrum post dedit et titulum.

Pura Canis ingenue de se tibi non licet: at tu

Hec audita meo accipe de domino.

Latrantem me forte phalaris Germana per umbras

Ut vidit, de nocte affore letum timuit,

Et fugit trepida: at videns ait una deorum

Quae ante vivis totum ferrea panga trahunt:

Ne recedat: semel satis est timuisse, nec ille,

Quem fugitis, penitus huc fata venire sinant,

Quam talos male fedi sagos dirigerit Orco

Et quisquis verat barbarus Italianus.

Quisquis ades, domino haec referat, precor, haec quoque pauca

Addito: amat de etiam nam Syga Caparion.

In Euryonem effigiem: Invenit.

Quis fera saxifera simulavit Euryonem ora?

Non hoc artificio dextera pinxit opus.

Nam video rabidos convolvere terga cotubros

Squamea, et hinc letum lambere et inde caput.

Flamivomaeq: oculos, atq: ora Hueria fabo,
Fator; an et rapida sibilis in aure premant?
Aut hec sanguineq: divisa umbone minervae,
Aut ipsa e speculo saxea facta suo est.

In statum Adonidj.

Cum Lythema procul Pavum spectaret Adonim
Accurrens talis fudit ab ore sonos.
Quis deploratum nobis te reddis Adone?
Quare tibi lucem facta dedere novam?
Dixit et ad caros amplexus lepta cucurrit.
Figeret ut nivi; oscula pressa geni.
Est. Aprum aspiciens nova vulnera dente minantem
Seminarium rapido concidit ictu metu.
Vivere quis neget tot lapides, si incendit Adoni
Corda decq: forma, vulnere terret Aprum.

In mortem Catonis. Invenit.

Se libertati Catō mactaturus, et artem
stringens hęc magno digna salute dedit.
Viventem excipit semper me legant hostem
Roma, hostem illius Tartara me excipiant.

In mortem ejusdem. Invenit.

quo tibi Romanos atque pariter erat, ergem
Porcium elicens jam monitum ait.
Hoc nostro sumamus ferrum per sanguine Brutus.
Quid vult hoc leges in sanguine Roma, Catō.

In resem Porci. Maritimi.

Conjugis audisset patrem cum Porcia Brutus
ut subrepta sibi quęereret arma dolens.
Nondum scitis, ait, mortem non posse negare?
Credideram satis hoc vos docuisse Patrem.
Dixit, et ardentes avido bibit ore favillas.
Nunc, et ferrum turba molesta rega.

In recem ejusdem.

Marianus (Ajanora).

Potius magnanimit potius fata latoni
Vivere? deheram non superesse Patri:
Sed nunc fata suo servabant, Brute, docti:
An dux ad regem non satis unus erat?
Dum: sibi semper queritur moritura negari
Hanc ait explorant Rupina et igne domum?

In cassium.

Incerh:

Quarime Brute cum dilectissima amici
Cerneret cetero membra intumata sola,
Salvete unanimi mihi vos pulcherrima Cassi
Vulnera tam miseri pignora amoris, ait;
Nil novum: ad Stygia venio tibi spiritus umbras,
Et tibi promissam sanguine pecto fidem.
Visumur unanimi simul, et simul auferat Orcus,
Sic saltem tecum per Stygia liber ero.

In virginem Pisanam. Battistaⁿ Castilioni.

Seminarium in muni: Mater Pisana Puellam

Dum fovet, et tenero pectore vulnus hiat.

Nota, tibi haec, inquit, sedas, atque hos hymeneos,

Hec defensa tua. Nequa matris dabunt?

Cui virgo: laud aliam sedas, aliove hymeneos

Debet. Hec notis quata rependere sumus.

Hanc ego ista meo sententi sanguine terra

Hec sentata meo terra tegat cinere.

Quod si iterum ad muros accedet Gallicus hostis

Pro patria arma iterum hec ossa, cinisq: ferent.

Corneliam in Matrem.

Pompeii Ugonij.

Non ego te extinctam flebo, solissima proles,

Hec tibi nec patrie delitui hic edior est.

Hec ipse vivo patris ex hoste triumphat.

Vos ferite sancto lucida signa pede.

Sic mihi amissis dixit Cornelia patri:

Mater, jacta nunc sacedemonias.

In Trajibulum

Versio ex Egreco

Vulnera multa gerens Patriam Trajibulum ad Urbem
Ferreus clipeum cum super exanimis,
Sanguineum mater complectens obvia natum
Digna hec Spartana verba parente dedit:
Non te lacrymosa Sparte possissima mater,
Non te, non matrem, non decet hoc Patriam.

In Syceum

Hypoditi Capiluni.

Dum pugnat Syceus de Patriam cadit obrutus laqueo,
Et matrem aspiciens jam moribundus ait.
Pro Patria mihi dulce mori, te propter amaram est
Hinc atque hinc gemino vichy amore trahor.
Illa gravem egregia superans virtute dolorem
Hec sicis oculis aurea dicta dedit.
Redde quibus debes animam lethum: liberosque
Tu Patrie et Caelo, non mihi natum eras.

In Hydritam Gonzaga

Hydriti sapienti.

Hydrita actinchem jam deinde flere parentem,
Et pulchro niveas ungue notare geras.
Non isti decorant gemitus, lacrymq; sepulchrum,
Nec qui florenti defluit ore cruor,
Sed decorant cruor et gemitus quos edidit hostis,
qui cecidit toties illius ante pedes.

In militem

M. Antoni saga-nova-

Proice te in ferrum miles, mirabilis ictus
Periclenere, sicque pro patria morieris.
Nil post fata refert volvere pariter, sacra
Plus campi, quo plus dilaceratus eris.

Hyeronimus Ogliatus
Ealeaci sportae percussor.
lib. 1.

quem non mille acies, quem non polvere phalanges
sternere, privata Ealeas dux sporta dextra

Concidit, atq: illum minime juvare cadentem
Adstantes famuli, nec opes, nec regna, nec Urbes.
Hinc patet humanis quæ sit fiducia rerum;
Et patet hinc ego tutum nihil esse Tyranno.

In Didonem.

Vincet.

Tu qui Sidoniæ fatum miserabile Etise

Geni, et impavida pectora aperta manu,
Vera vides: divi thalamos exorta Tyranne

Dum nostra infesto merita morte quatit.

Nec spes ulla fuge: et securus jam jam irruit hostis,
Sanguine promissam vir tibi servo fidem.

Infandum: nostræ causa est pulcherrima morti,

Et tamen indigna potuor ipsa nota.

Per sacros Spongi cineres, mea numina, juro

Non mea sunt Phrygiæ corpora juncta Duci.

Per vos sacrilegi turpis sum fabula Vates,

Per vos non noti conscia facta Thoni.

Impia gens hæc dabit, quæ præmia culpe.

Si manet hæc sanctam fama pudicitiam.

Stev Sythiam, Regemq: feror, per tela, per hostes

Aspexo veris tibi ab usq: gelu:

Scilicet exequias tibi producturus inane,

Fraternis unus se carcas lacrymis.

Seq: peregrina Frater Kluve jacentem,

Et tua parvum flexibus ora mei

Quandoquidem post hoc caput, patieq:, domusq:;

(Tamquam hoc exemplo nil novisset adhuc)

De quoq: rors inuisa mihi, dulcissime Frater,

Absulit, Stygium misit, et arte dien;

Ne foret aut fletu qui sterchus acerbos,

jungeret aut lacrymis fratris et ipse nos.

Hec miserande puer, quae te mihi fata pulerunt.

Cui miseram sinqv, Frater adempte, domum.

In mea post Latiam iurasti per ora solus;

Omnia sunt tecum ista sepulta mea.

Omnia tecum una tumulo conduntur in isto:

Frater abest, Fratrem quoque venire jube.

Cur sine me Stygia felix patiare sub umbra

Inter honoratis nobili umbra Latet?

Occurrunt Enajiq: Alari, Doaviq: Sahini.

Frater abest, Fratrem queso venire jube.

Hic tibi pallente viola legit, alter amomum.

Parvum hic, verna, porrigit ille rosa:

Attuluntq: solo, cariq: amplexibus reverent,

Frater abest, Fratrem queso venire jube.

Interea quoniam sic fata inimica tulerunt

hec mihi, te, sicut posse, cadente, mori

Accipe quos habeo lugubria munera fleri

Opternumq: neq: Frater, ave, lacrymae.

Agriq: Sontari.

Somme veri, tibi fucidus Placidus ocellus;

Somme veri, verias, Placidule somme veri.

Fucidus tibi dulce carit: somme, optime somme,

Somme veri, verias, Placidule somme veri.

Fucidus vocat in thalamos te ^{Placidule} ~~somme~~ somme,

Somnule dulicule Placidule somnicule.

Ad curas te fucidus vocat: duc age somme,

Somme veri ad eunas, somme age, somme, veri.

Ad cubitum te fucidus vocat: aja age somme,

Oja age omne veni, omne blandi veri
 lucidus te ad pulchrum vocat, instat ocelli.

Somme veni, venia, ex modo omne veni.

Venisti bone omne, boni pater alme ignoti,

Qui curas hominum, corporaq: exera levat.

Quidem.

120

Pater nato
 blanditur.

Suppe ^{meu} ~~meu~~, supple ^{meu} complectere matrem,

Inq: ~~suppe~~ propterea supple cave sinu.

Suppe bone, ex ore cave mat' mi supple puppa,

Supple bestia ^{meu}, bestule puppe ^{meu}.

Oja caram tibi regidam, re regia romne

Nota tibi nata est regia regida?

Suppe ^{meu} supple ^{meu}, re regia romne

Nota tibi nata est regia regida?

Somniculus tibi jam lapsus obrepit ocelli,

Dum tibi nata placet regia nota rimis.

Suppe ^{meu} dormice ^{meu}, re regia nostro

Da noctem nato regia somniferam.

Scite ^{meu} ~~meu~~, mellite ^{meu} ~~meu~~, nata urice dormi

Quidem

5

Ad somnum
 inducendum
 mater canitat

Claude, tenete, oculos, unde nulle gerat.

Ipse soper non condit, ait, non claudit ocellos?

En cubat ante nos fuscata laeta pedes.
Sanguiculus bene habet, conditq:, et claudit ocellos
fucius, et roseo est puer in ore soper.
Aura veri, foveaq: neuum placidissima natum,
An trepidant fondeq:, en leui, aura verit.
Scite puer, nescite puer, nate uice dormi,
Aura foveat flatu, mater anata sinu.

Fortissimus Martialis.

Judas se suspensum.

Qui hoc caput videre furem queat,
Avertat ora quin repente territus,
Monstrum velut qui cernat enervum lignis
Telluris artus? Ille namq: sum ferus,
Avarus, exequi, impius, rapax,
Qui (quod nefas: 'pro terra sub plantis sua!')
Prodo deum, verdoq:, veramq: omisiam
vitam Incido: et vivo, et usurpo impudens,
Colum, jubarg: solis. O rigras solo
Qui pelli umbras, retro non pavitar, fugis

19
Ne conspicar? Non nocti in gremium redi?
Pigrantibus non curata nubibus Regi?
Choro hic me appetit, et Noni patet
Accumbere almi: licet pro facti caput
Statibus hi vendo quindenis suum?
Hanc re refanda atrox: quantum laud Striggi
Venit caput Dacig: quem hic Sitor
Vidi ab sepulchri evocantem qui manus
Sternit humos, sedat Aethros, et pede
Sic per undas currat, hunc mactis impius?
Et unus esse Tartarus poterit satis,
Refanda si quis facta fatalium aperit?
In datum quandoque mi veniam auctorem?
Tingere hoc ut optet, laud poterit Deus.
Et foris subente concutit telum manu,
Ut me tremendi fulminum flammis cremet,
Neumq: peris mergat eternis caput.
Iam rumpit arma. Fallor? an celo Iuui
Resulbit ore? Cere: trucelestem intonat,
Quibq: ab atra nube splendent facies.

Hem! Quo quis insequente se eripiet Deo?

Terra, subit nocte fretus? an manus

se se abdet undi? Ille sub fluctu excubat

Urgit; do grassatur, extremos caput

Transcendit axes. Argo quid vitam traho

Auramq; carpo. surge surge arine ferox,

Tach; furorē concipe torrendi, rarem.

Movere, feri affatibus juram diu

Conumpis, ethram solis. Ipsa etiam meij

Viata mater terra sub plati, genit.

Agedum fibinet ipse pasturic, recem,

Despide, manu non e dignus alia non.

Vos impionum facta multante, vinum

Inferna geny victora serpentum comij

Adeste, vester praeda sum; vester diu

jam negligor. Prodite, si quid audior,

Prodite, vobis laice devoto caput.

jam de supremo monti, aerii jugo

Dei una rupta rupi, in pontum ferat,

ut insepulchris fluctibus jacter vagi;

sed respiciet, Atq: ne pontus vomet
 turbatus undas, nempe contactu omnia
 sepi periret, cernere phoebæ manū
 Fluitare summo naufragas, picesq: moni,
 quo impellerent ne cumq: fluctivagum æquora.
 Atq: cunctis delecta luminibus petam,
 Ut hos in artus applicet dentem famæ;
 Non sic lubet perire, sat nimium moror.
 Atq: ecce nigrae turbinum rubet, valet
 Ori iactat, voce ne inclamat Inci,
 Mestisq: vultu Tartari ostentat domos,
 Fluviorq: rivis inuis flagrantibus.
 Sequor, sequor quocumq: me vocat furor,
 Lubensq: molis huius arripio gradum.

In Barbaras gentes

Nam Sater Aegyptiæ simulat in bella phalanges
 Externo Heperiam sanguine tinxit humum
 Atq: Liban, cyrenaq: simul, cristasq: comantes
 quatenus forte ter pede pressit humum,
 Quid, adum vitta exortens de gente rophetum

Inscripta huc pelvis sanguine verba dedit.
Fatales lani quicumq: invaserit agros
In sua se portae ire sepulchra iuvat.

In decem foderunt Sincari. Georg: Anselmi.
Igla dies aderat Marti vicina Kalendis,
Qua gens corticibus unguerat ora canis:
Cum semper a tergo veniens Sicanus lassa
Per claudens vulnere narradigit.
Greg: concepto ingentem sine nomine truncum
Deseruit media corpora tota via.
Improbe! jam Phario nil concessure Phario
Hoc caput autum est, non mihi, sed Patrie.

In Silbertum Kennedum
Hic situs est Hecor humili Silbertus in ura
Kennedy antiquae nobilitatis honos:
Muranus, Martius: deus, Saurig: minister,
Et columen Patrie, consiliumq: iusq:
Pecidit invidis falsi exceptis ab hoste,
Sic sua post vitam lustra peracta iusq:.

Sane torpes lacrymis, et inane compime luctum:

Non misere quivram, qui bene vixit, obit.

In humulum tui materni. Manillo.

Sane torpes, cineres: potius se ledere prophanus,

Si nescis, casti tibi haec ista patent.

Nec te privata moveat quod claudas in urna

Atque quorum: posthuc, non mea cura fuit.

Longe torpes, longe tamen eras, si mea vides:

Remota in exiguo tibi versata solo:

Quis: ut de Latiam pugnando vulnera passus

Meum una in cineres vera abire leve.

Atque: utinam de Latiam tatum, nec dicere torpes,

Tum Latia, et tibi osculuisse mihi.

Quos ego summa comite hostibus in hora

Vincere dum regno, cum Latia perii.

In Glarem Britannicum.

Aurantiis nunquam tellus videtur triumphis

Tibi mo Caesar fulmine procubuit.

Resursum: nam ultra se respicit aras.

Qui finis mundo est, hic erat impensio.

In eundem.

Man dater, et nostræ sentis intella quinine,
Et summo portus, quæ uterq; polo,
Cernitis invictos nostra sub lege Britannos,
Sed ultra portum flexitur imperium.
Ultima aperuit adaperito claustra profundo
Et jam Iomaro cingitur Oceano.

In eundem bellum parantem
Suo magno Imperio argentem dum pugnat ad Rhin,
Et ipsa infesto quæ ad hoste petit.
Hunc errem, vulcanæ sua molire sub Otia
Et galeam ardente, quæ vomat ore facies,
Et acumen Horæ et æthereæ regmina cœni,
Ælatamq; rovi, Egida imaginibus,
Illic pinge acies, expectatorq; triumphos,
Captivorumq; duces, captasq; signa triumphum.
Ætasq; purpureis plaudat Victoria pennis
Victimæq; ferat Phœnæ, et Pater aquas.
Nam rosea sub nube Venus complexa reperta
Auræ formosa deferet arma maris.
In eundem Demetrii Projerati.

Pro sanctis patris, pro libertate, proq:

Multa tibi pugnas, interna bojoratus,
 Dumq: acies idus Scythicas, dumq: arma fatigo,

Spei fuit et latius vivere posse meq:
 At postquam bello insignem mors invida pressit.

— Vna omni meum hic Evqvia victa jacet.

In Theodorum malum ~~Belam~~. ~~Caravaz~~.
 Licetis vahi Theodori flamma derate,

Abtulit: hoc mihi, hoc tibi Phoebe placet?

O scelus, o magnum facinus, crimeng: Leonum;

— Non aruit pariter quod domus, et Dominus.

De Claudiani lib. p. de laudibus Stiliconis

.... Vos Hemi gelide valles, quas sepe clementis

Stragibus equavit Stilico, vos Thracia rivos

Flumina, quae largo mutasti sanguine fluctes

Diute Bialte, vel qui Sangga juvenis

Scinditi, offenso quante sub vomere pulvis

Dissiliant glebi galeae, vel qualia vasti

Proa peremptorum reonent inania Regum.

De Ania et Seb.

Salta no gladium cum traheret Ania Seb.

quem de visceribus traxerat ipsa mihi,
si qua fides, vulnus quod feci, non dolet, inquit,
sed quod tu facies hoc mihi doleat dolet.

*Tumulus Aurelii infantili in tumulum filii. Pontani
mater ad sepulchrum queritur.*

Hae tibi pro mammis lacrymae, proque ubere flent
Nate cape; haec lacrymae, ubera nostra puta,

Quique tibi ad curas cantus, quae lenia quondam
Hi tibi nunc querulus, hic tibi sit gemitus,

Quoque dedi flores, et quas de flore corollae
Hi tibi sint crines, haec tibi tua coma.

In Epithum juliae conjugis.

julia, quae longam fœra dignissima vitam,

Quidam e nostro rapta puella sinu.

Sed comes ardenti nunc degi juncta sorore,

Nunc Helicem propius cernis, et Andromedam.

Ne cruciat conjux miserumque absumit amantem

Sed amor nulli ignibus inferis.

Namque ego seu fuerim rebus ditibus agendis

Seu dedenim vacuo languida membra fletu,

Tu mihi semper ades, tua praesens semper imago est

Quae mihi movet flebile cordis.

Impia cur miseris o mors. diiungi amantes,
 quos bene conveniens conciliavit amor.

In Ancium puerum. Viciani

Bis septem natus puer annos Ancius hic est,
 homineq: et forma qui hyacinthus erat,
 nec minus ingenio praeclarus quam corpore, et idem
 moribus omnino praeditus eximius.

Flaminia Dater hic illum humavit, et una
 spes omnes cum illo, deliciasq: mag.

In tumulum Homonee.

Illa ego ^{et clari} quae peram ~~cunctis~~ preclata Luellis,
 hoc Homonea brevi condita sum tumulo
 cui ^{formam} ~~formam~~ Laphie ^{sanctos} ~~sanctos~~ tristere ~~decoram~~ decoram,
 quam Dater ~~cunctis~~ cunctis artibus credidit.

Nondum si denos etas mea viderat annos,

Inscelere manus invida fata mihi

Nec pro me queror hoc, morte est mihi tristior ipsa.

honor Athymeti conjugis ille mei.

Athymetus.

Si penae animae viverent credula fata

Et posset redimi morte alicui salus.

quantilacumq: nec debentur tempora vite
Dervalem pro te cara Homonea liben.

At nunc quod possum, fugiam lucemq: Deorum,
Ut te natura per Stygia morte sequar.

In Solum satharinum.

Hic satharina jacet, prima, virtute, pudore

Evadit in rem: nulla Quella fuit
Infelix deama nondum trictende plena

Crepta est cari conjugii e gremio.

Non vult, et lacrymae blandi monenti in ore

Oracula languentem nec tenuere animam.

Plent charite, flet amor: charite at parcite pulchri

Unihy, et tenen parce cupido genis.

Nam Venus huc illam tulit ire Acherontis, avani

Her loca, sed campos ducit in Stygios:

Qua modo quique amas puer, atq: puella sepulchris

Quisq: obsequia hi, ultima reddere modis.

Sic levis ingrato cineri, mixtaq: viventi

Offundat myrtho terra beata vray.

In Virginiam.

Servare se posset cum libertate pudorem,

quam melius cecidit Folia Virginii.
Servat utrumq: cadens, penit formosa Puella
Fata tamen plaga pulchrior illa suo est.
Acere jure potest fugiens dispendia vitæ,
Illi omnia Patri debeo, quam genita.

Utrum Laugenii
Hæc Neptune, tibi conchas dat Bathy, honores
Equoni, hæc Lycidas atque Glaucus tibi.
Vos facite irati deponant æquora fluctus
Dum medio jactant humida lina mari.
Hæc dulces natiq: rogant, parvique Neptune
cadere quæ vestro litore rubra sedet.
Hunc vocæ parvi tandem, mox numera grati
Ipsi etiam vobis, lumina, magna dabunt.

In tumulum Pueri: Sis. Amatheii

Hæc ego ad inferas, si qua est tibi cura sepulchri
hæc feram lacrymis humida venter mei.
Vide laqueum quem negata Sarens, quem rissa capillum
constituit testem ~~quæ~~ pueri, et tumuli,
In pueri cineres, in mollior ossa mero,
Sentiat ut: matris se porripere manus.

Quidem

Hae lacrymas, formosa Iole, tibi libat Amyntas:

libat et has lacrymas, candida rate, tibi.

Dilectam pueri, dilectam conjugii umbram

Trans Stygias placida, flauis uocat aquas;

perve tuas puerum acies extorreat infans,

materno latitans leueat ille iuu.

In iunatum meoni. Quidem.

Sponge edera iunatum, et ueteris charachia Bacchi

Arta Sycnippi meoni umbra libat.

Cantat adhuc meon, et adhuc tibi terra uetat,

et raucum obstrueret guttur antela iis,

faciui obstruerent congesto e capite artus,

et sicca, et calami, tympanaq: et cythari.

At tibi iithyiarum instituit, si plus ad aram

sudabat tremulo semper, facie, pede,

In face, ut ex humili surgens saluica sepulchro

sufficiat cibus dulcia uina seni.

Quidem.

Sicca iunx, auroq: leue intellita penna

tingebat vario gutture carmen aui

et dulci clamore diem, uocantq: uocabat.

Auroram invito conjugis e gremio:
quam nunc extremo humuli donavit honore,
Et sparsit viola, sparsit Acon lacryma.
Foras adhuc humili cantu meditari ab urna,
Sed reprimat cantu invida terra tuos.

Inscriptio fontis. De greco - *Πασαυλαρι-*
sive invitatio ad agrarium fontem.
Et gelidus fons est, et nulla salubrior unda,
Et molli circum gramine terra vivit,
Et ramis arcent arbor pendentiibus Aeni
Et levis in nullo gratior aura loco est.
Et medio Titan nunc ardentissimae axe est
Exurgit: gravi sidera ferret ager.
Siste viator iter, nimio jam torridus estu es,
Jam nequeunt lassae longius ire pedes.
Accubite languorem, estum aura umbras: viventi
Pergruino potens fonte levare sitim.

M. Ant. Flaminii.

Quivale, frigidaque Nympharum e fontibus orbe,
qui properas liquido per nemora alta pede,
Si formosa, vasis formosum ad Phylidis cothurnum,
Aventis: levat aurea Mala siti,
Illa tibi centum dabit oscula, quae tua fiat.
Dulcius Hyblaeis unda beata favis.

Carpe fugam, Salatea, penitus equora cyclois,
Carpe fugam, pelagor: prout speculator ab alto
Te quis amat, dignumq: duo se sciet amore.
Humano primum vorantem sanguine barbam
Et sedum os, oculumq: unum, quem fonte patenter
Ipse genit media, multo laevare equora cerne,
Pectore dein vasto cines, apioq: viventi
Assimiles laudare, sibi sum conculcare equos,
Et se spectari formosum dicere ab undis.
Te vero, Salatea, quod hunc contemnis amantem,
Nec peioris numerum, nec avaris sibi cura
Crudelem et Pijhi natam scytalq: vocare
Crudelesq: deos, si dii tamen ethere in alto,
Vel mare sunt aliqui, neq: enim se posse putare
Ullos esse deos, demum tibi diva minari
Nam fore, ut ichu uno magno cum famine Montis
Teq: Numq: Acin medium disperdat in equos.
At tu futa nani magno cyclois amore

despicere, videtur: minas et inania verba
In nostros, Calatea, linus formosa recurre;
Ille inter pueros, et amore uratur, et Etna.

Suus Pastores.

M. Anto: Hamini.

Sic tibi perpetuam donet Venus alma iuventam,

Nec faciem nitidam ruga senilis avert,

Post quam cum matre tua, dulcis: Cyanna

Ad matrem, Phloei cara, venis meam.

Hic simul ad magnum leti vigilabimus ignem:

Candidior pulchra Nox erit ista die.

Tabellas utulus referent: nos leti caremus

carmina: castaneas parva Cyanna coquet.

Sic noctem sereniq: iocis, risus: trahemus

Dum gravet incumbens lumina nostra sopor.

Quidam.

Hos tibi purpureos in sexta nitentia flores

Dum sol exoritur, Thesylei cara, lego,

dumq: lego, crebra ingeminarum suspiria dico,

O Utinam fieri vos, mea dona, queam.

Idem.

Huc ades, o mea Lygda, parum decede calori
Dum medio celi sol gravi orbe juri.
Nonne vides ut tota fluat sudoribus? utq;
jam lassae nequeant stringere farra manus?
Hic patule rami, sociant umbracula fagi,
quas circum irrumpit Mezulæ errat aquis.
Nec salæ desunt oleæ, nec stentia cæpe,
Nec liba, aut veteni cymbria plena mero.
Huc ades: ardenti mareat sub sole Nigella.
Te molles umbræ, candida Nympha, decent.

Idem.

Hæc, Cytherea, suo dulci cum compare Tuthus
Ceditur ante nos victima grata focos.
Unus amor caros felici copula amantes
junxerat: unanimem abstulit una dies.
Talis amor pulchram tenero cum Daphnide Nisam
vinciat eterno federe, sancta, precor.
Et dum longa diu senio consumserit ambo,
Alter in alterius corpore vivat amans.

Dum sonat arguti late viūia gylly,

Tu, Phloë, dulci pressa rore jaces.

Ipse vagor media solus de nocte, huc:

Ad caros postes Florida lecta fero;

queq: teni nuda calcando limina planta

osculor, et ~~lacrime~~ lacrimis nixibus illa nigo.

Tu, precor, aut nostri miserere, aut si tibi tantum

Displiceo, hic animam ponere dura jube.

Ejydem.

quisquis es, utiliore bonus, bona vel caprimulga,

Siste gregem, et sacro munera per cineris:

Da vitas rumulo; fundat delicijs vina

cantharus, et tepido lacte madescat humus.

Dehinc lacrimas sic pare: finis canissime nobis,

Nunc cinis, ast olim candida Myella, vale.

Ejydem.

De fonte quodam optimo.

Si te per citum fervida premit sitis,

Hoc fonte dulci nil salubrius bibe:

At si lavare frigida corpus juvat.

Hoc fonte puro nulla lympba gratior

Vidisti nitidas per candida filia guttas
 Sudore, cum tenui decedit imber aqua?

Et rorem de pumiceis stillare rosetis,
 Cum spirat nascenti frigora blanda die?

Hec facies, hec est signum flentis imago;
 Illius lacrimis ne sensus unit amor.

Andree Haugeri-

Vota Cereri pro terrae frugibus.

Aspice magna Ceres, tibi quot semente peracta
 Ducimus agrestes, rustica turba, choros;

In face ne nimis semen putrescat ab imbre:

Ne pullos rapido frigore rumpat hyem.

Ne sterili surgat sylva infelici, avenae:

Et quaecumque bonis frugibus herba nocet:

Ne terrae prostrata animosi flatibus Puni

Decidat, aut denys grandine lecta seget.

Ne dirupta acide rapiant frumenta volucres,

Monstrare, quae terrae plurima sepe ferunt.

Sed quae credidimus bene cultis semina campi

Uberrimae largo fenore reddat ager.

sic erit: interea nivei carthesia lactis

Iundite, et annoso mella liquata mero.

Perq: satas circum felix eat hostia fruges:

Quaq: mors sanctis comuat ante fores.

Nunc satis hec: post messem alii reddentur honores:

Et sacras cingent spinea sarta comas.

Vota ad auram

Eiusdem-

Auræ quæ levibus percurrit aëra pennis,

Et strepitu blando per remora alta ~~per~~ sono,

Sarta dat hec vobis, vobis hec nyctium Idmon

Spargit odorato plena carista croco:

Vos lenite citum, et paleas sejungite inanes

Dum medio fruges ventilat ille die.

Vota veneni ut amantibus pareat

Eiusdem-

Ille in amore parat, vicini cultor agelli

Thyrsis, cumq: suo Thyride fida Nape,

Ponimus hoc kibi, cypri, immortales amarantus,

Siliis: in sacras sarta parata comas.

subiet,

Silicet, exemplo hoc, nullo debili; quo
Floreat æternum pax, Dea, noxter amor.
Sit puer, talisq: utriusq: in pectore cander,
In pectus qualem lilia cava ferunt.
Utq: duo hi flores secto nectantur in uno,
Sic animos nectat una catena duos.

M. Antonii Haminić.

Ad somnum.

Huc ades o bone somne; veni, dulcissime somne,
~~Et~~^{mea} ~~pur~~iva lumina claudere manu.
 Somne, veni: en volucres tibi dulcia carmina dicunt;
 Invitat placido te vaga lymptha sono:
 Te videt, ~~et~~ filia pulchra, tumq: papaver,
 Teq: vocant plenis vespera vina cadis.
 Nec tamen ipse veni: quidnam, mitissime verum
 Jam surdum precibus te facit esse mei?
 Non ego vel sedo maculari crimine vitam
 Vel populi mores, et malefacta sequor.
 Si nesci ego iam Mayarum, somne, sacerdos:
 Nutrit in tenero me pia Muya puer,

Et citharam dedit. Hos dulces tibi condere versus
 jam meditor; properare tu modo, Somne, veni.
 Ni properas, tibi labor ingruit, et mea sequi
 lumina perpetua fundere nocte parat.
 Progo age, Somne, quodcumque celerem, ne fama vagetur
 immeritum culpa me perisse tua.
 Nam si nulla me tangit te cura salutis,
 At parcas pame, si sapi, ipse me.

Sumpta ex Jo. Joviano Pontano.

Nenia tercia blanditoria et iocosa.

Mutrix canit.

Has ego succio mammas, hęc ubera senis.

Dextera mamma tua est, ipsa sinistra mea est.

Singulit sed succio: mutare licebit.

Ipsa sinistra tua est, dextera mamma mea est.

Utrug: sed potius tua sit: jam desine flere:

Desine dextera tua est mamma, sinistra tua est.

Quisit succio, mammarum: utramque memordit.

Iure meas mammas, crudelis, sine meas?

jam sequit, quod dico meay: ne candide sequi:

Hec atq: illa tua est, utraq: mamma tua est.

Nunc fuci, nunc suge ambas, ne qui, matry illas

Auferat, et clauso suite reconde sinu-

Merita 2da ad vagitum sedandum

Mutrix canit.

Ne vagi, ne blande puer, ne parrule vagi:

Blanda rogat blandum fucia fucium.

Ne vagi, ne lacrimulis, comumpe miselli;

Turgidulosq: oculos, turgidulasq: genas.

Pue tibi mollem inflectens Aurelia vocem

Tabellay bellay, carmina bella canit.

Ne vagi mellite puer: tibi fuscula ludit,

Exstit et ad curas blanda catella tuas.

Curiosus tibi subgultans ex se erigit, ex se

jachitat, et teneri cruxcula lambit leni.

An lingis lascive genas? ah curule curi

Ipsa tibi irascas curule curiole.

Tunc genas? tunc ora? meus puer, improbe curi,

Fucibus meus est, improbe curiole.

Curiole anne aude? ah risit fucius, ah se

Teuit in amplexus fucius ipse meos.

30

En pectus formosum: mihi dulcia iunge
Oscula et in solito molle quiesce sinu.

Nenia 6ta rugatoria
Mater ludit.

Quis puer hic? age Lisa me absconde papillam,
Hic puer en illam summi puer parat.
Lisa rege, en rege Lisa me. Tunc improbe nunc
Ludi mammam summi puer parat.
Ludi hic propera, propera nunc candida ludi.
Ille malum properat, tu prior ante veni.
Vigili, atq: hanc ore premam, hanc compe dextra.
I puer hinc aliam, i male quere aliam.

Nenia 7ta Rugatoria
ad inducendum soporem. Mater loquitur.

Rugula nox, ore quoq: puerum, aspice, ut alii
Per noctem volitet Rugula ille nigrum.
Hic vigiles captat pueros, vigilesq: puellas.
Nate oculos cohibe, ne capiare vigiles.
Hic captat seu quas sensit vagire puellas,
Seu pueros: voces comprime nate meas.

Pecce vult, nigraque caput caligine densat,

Et querit natum Fusculus ille meum.

Lucidum Rege visa: ferox quos pandit hiatus?

Quosq: aperit fauces? ut quatit usq: caput?

Ne miseram: an ferulas gestat quosq: parce, quiescit

Lucius, et sunt qui nunc abijisse putent.

Quia meus Lucius habet, nil ipse molestus,

Nec vigilat noctu, conueniturve die.

Ne sibi, hincubans: ~~manus~~ tibi comprime sive;

Et tacet et dormit Lucius ipse meus.

Et matri blanditur, et oscula dulcia figit,

Bellag: cum bella verba sorore canit.

Neria es = Nutrix arcessitur.

Mater loquitur.

Visa veni, expectata veni, quid lenta moraris?

En age quid cessas? nil remorata veni.

Et sinit et vagit: tibi nunc conuicia dicit

Lucius, et caros queritat usq: sinus.

Jam prosperat fixella: pedum vestigia senti.

Pecce venit nudo visa parata sinu.

En tibi lacteolæ, tui formosæ, papillæ,

En tibi mugidulo plena mamilla sinu.

31

Ubi tibi haec sita vacat, haec sita est.

Summe verugte puer ubera, capere sinus:
Capere sinus formose tuos, somnumque capere,
Dicitur cunq; Nenia grata tui.

Nenia 9^a Mater blanditur catellae,
ac somnum inuitat.

Ne latra, ne pelle bonum, bona suscula, somnum,
Et tibi jam somnus, suscula, gratus erit.
Ingredere, o bone somne, nihil bona suscula latrat.

Suscula quiescit, suscula blanda tibi est.
Suscula jam dormit, sterkit quoq; bella catella,
Et sua quiescit lumina fessa cadunt.

Dormi quiesce, tui dilecte quiesce:

On canit ad cunax garrula visa tibi.
Ipse mihi humidas sativa bone somne mamillas,
Ubera quiescit quò mea plena fluant.

Sentit quiescit, dormitq; et videt et optat,

Et mammas digitis prensitat usq; suis.

Ruge puer, sibilunde puer, cape lassule somnos,
Mox tibi jam vigili lacteus amicus erit.

Mater nugatur -

Excitus e somno meus est puer, huc age sis,
 An age delicias accipe amata tuas.
 Et sinit, et videt, dulces et verrit ocellos.
 Ipse tibi; vultus aspice cara tuos.
 His pro blanditiis teneras da sis papillas
 Lucido, amplexus quot parat ipse tibi!
 An refugit mala sis, nihil mala sis veretur:
 Carpe puer plenos, ubera lecta, sinus.
 Suge ambas, summonde ambas, ne pare, papillas:
 Utera Lucido stulta negare poter?²
 Scinde comas, contunde sinus, disfringe capillos:
 Tunc meas fugias improba sena manus?²
 At simulant ambo, simulate et perfide Luci,
 Dulce sis, novis insidiosa modis.
 Ipsa tibi enipiam mammas, tibi subdola natum:
 Subdola, quæ fugias: perfide, qui venias.

Menia 4ta Nutrix iocatur -

Ora quis, aut quis labra mihi, linguamq: morantur
 Lucius improbus, Lucius ille malus.

Qui collum, mammaeque meae, pectusque momordit?

Sicuius ille malus, cuius improbitus.

Ne posthac, ne tange puer: cui bosia seruo

Labraque? cui linguam hanc? Antinoo, Antinoo.

Cui pectus, mollemque sinum, teneraque papillas,

Amplexusque meos? Antinoo, Antinoo.

Antinoo o formose veni: tibi brachia pando,

Quamprimum in nostris blande recurre sinus.

En mammae, en lacteae formosae papillae,

En cape delicias tinnula plectra meas.

Sed quisnam nostra puer hic cervice pendit?

Mentior, an certe est cuius improbitus?

Implicuit collo simul, et simul oscula sumpsit,

Improbilus non iam, sed probus ipse puer.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

